

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3097/2024
13.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вулета Стевановић, адвокат из ..., против туженог „Вино Жупа“ а.д. Александровац, чији је пуномоћник Жељка Томљеновић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 36/24 од 21.05.2024. године, у седници одржаној 13.11.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 36/24 од 21.05.2024. године, у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу, Судска јединица Александровац П1 77/22 од 13.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се поништи као незаконито решење туженог од 24.12.2019. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду број ... закључен 01.12.2012. године и којим је престао радни однос даном достављања решења и да тужиоца врати на рад на одговарајуће послове, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 204.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 36/24 од 21.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и предмет у укинutom делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажног дела пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се указује на повреде поступка из тачке 12. ове законске одредбе, што сагласно члану 407. ЗПП не може бити ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос код туженог уговором о раду на одређено време 01.12.2011. године, а затим је са туженим закључио уговор о раду на неодређено време 01.12.2012. године, којим је распоређен на послове ... у ОЈ „Подрум“. Анексом уговора о раду од 11.10.2019. године распоређен је на послове ... у смени за производњу мармеладе, пекмеза и воћних намаза у ОЈ „Фабрика воћних сокова“. Решењем туженог од 24.12.2019. године тужиоцу је отказан уговор о раду због непоштовања радне дисциплине прописане чланом 179. став 3. тачка 1 Закона о раду и члана 25. став 1. тачка 7 Уговора о раду, које се огледа у неоправданом одбијању запосленог да обавља послове и извршава налоге послодавца у складу са законом. Оспореним решењем тужиоцу је стављено на терет да је неоправдано одбио налог непосредног руководиоца да од 05.12.2019. године па убудуће обавља послове у сменама, а због повећаног обима производње. Пре доношења оспореног решења тужиоцу је достављено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, на које се тужилац писаним путем изјаснио. Тужиоцу је налог за обављање посла у сменама дат од стране непосредног руководиоца због повећаног обима производње и потребе за ... и у другој смени у производној јединици у којој ради тужилац, а одбијање да поступи по налогу тужилац је образложио тиме да послове свог радног места треба да обавља искључиво у првој смени (као и до тада), јер нема са ким да се мења, с обзиром да други радници немају његов степен образовања, ни радне способности.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев налазећи да је решење о отказу уговора о раду донето у складу са законом и на основу законито спроведене процедуре, јер је понашање тужиоца такво да су испуњени услови за отказ по наведеном основу.

По оцени Врховног суда, становиште нижестепених судава је правилно.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 95/18), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то ако неоправдано одбије да обавља послове и извршава налоге послодавца у складу са законом.

Чланом 25. став 1. тачка 7. Уговора о раду, предвиђена је мера престанка радног односа отказом уговора о раду уколико дође до повреде радне обавезе и то одбијањем радних обавеза или радних налога, ако за то не постоје законски или други разлози.

Имајући у виду наведене одредбе, отказ због одбијања обављања послова или радних налога сматра се повредом радне дисциплине што је законски основ за престанак радног односа. Налог послодавца за обављање посла мора бити законит и везан за радни процес, а обавеза запосленог је да поштује организацију рада и налоге послодавца у вези са испуњавањем радних обавеза. У конкретном случају, утврђено је да је понашање тужиоца такво да је супротно понашању које се очекује и које послодавац може да толерише, с обзиром да је код туженог дошло до пораста

производње и промене радног процеса у организационој јединици тужиоца, због чега је требало да ради у сменама и такав налог је добио од свог непосредног руководиоца, а који је он одбио да изврши. Разлози за одбијање које је тужилац истицао (да нема са ким да се мења, јер други радници немају његов степен образовања, ни радне способности) не могу се сматрати оправданим с обзиром да организацију рада запослених врши послодавац, а који је у овом случају проценио да постоји потреба за радом ... и у другој смени. По оцени Врховног суда, правилан је закључак нижестепених судова да су се у понашању тужиоца стекла обележја повреде радне дисциплине утврђене чланом 25. став 1. тачка 7 уговора о раду, чиме је образован отказни разлог из члана 179. став 3. тачка 1 Закона о раду. Пре отказа уговора о раду, тужени је тужиоца писменим путем упозорио на постојање разлога за отказ, у складу са обавезом из члана 180. Закона о раду, па како је оспорено решење о отказу уговора о раду законито то је правилно тужбени захтев одбијен ако неоснован. Из наведених разлога нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Како је захтев тужиоца за поништај оспореног решења одбијен, нису испуњени ни услови за враћање тужиоца на рад, па је правилно примењена и одредба члана 191. став 1. Закона о раду.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић